

Naravna znamenitost ali ovira urbanemu razvoju?

Ste kdaj spustili svoje ribice ali želvice v bližnji potok, ribnik ali mlako, misleč, da jim bo življenje tam prijetnejše? S tem ste lahko naredili veliko škodo okolju, ki ni namenjeno tem tujim prebivalcem, ki lahko zaradi svojih prehranjevalnih potreb popolnoma uničijo vodno rastlinje in porušijo naravno ravnovesje. Morda se nam zdi, da takšne mlake, močvirja, blatna zemljišča ... ljudem niso prav nič koristni in povzročajo le težave. Ljudje so od nekdaj izsuševali mokra območja, da so jih nato lahko poselili, ter tako spreminjali podobo narave in jo prilagajali svojim potrebam. Z naravo pa smo neposredno povezani in od nje povsem odvisni, kar spoznavamo šele takrat, ko moč narave uide človeškemu nadzoru. Vijugaste struge rek so nekoč z obraščenimi bregovi same regulirale stanje voda, danes pa gradimo moderne visoke betonske kanale, ki pa jih vode rek kljub vsemu modernemu načrtovanju vedno znova prestopajo. Pokrajino močvirij, presihajočih jezer, podzemnih jam, barij, kraških polj, poplavnih območij, ribnikov, gramoznic, solin ... oblikuje voda. Takšne habitate imenujemo mokrišča. Mnoge od teh pokrajin so naravne in turistične znamenitosti. Mokrišča so po vsem svetu ljudem naravno varovalo pred poplavami, saj preprečujejo erozijo, blažijo učinke vetrov in valov. Ocenjujejo, da smo v Sloveniji že uničili približno 40 % mokrišč. Evropska unija želi zaščititi takšna območja in ustaviti upadanje biotske raznovrstnosti, zato je vzpostavila omrežje posebnih ekološko pomembnih območij, ki ga imenujemo Natura 2000, in vanj je vključenih kar 36 odstotkov površine Slovenije. To nas lahko navda s ponosom nad ohranjeno naravo, hkrati pa prinaša ljudem tudi ovire za urbani razvoj. Predvsem pa od nas zahteva, da upravljamo svojo prihodnost trajnostno in pri tem upoštevamo tako nedotakljivost naravnega kot tudi razvoj družbenega okolja.

*dr. Romana Jordan Cizelj,
slovenska poslanka v Evropskem parlamentu,
delujoča v odboru za okolje*